

25.11.2012
9/12 150
20. ROČNÍK

SBOROVÝ HLASATEL

ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ V PŘEROVĚ

**Kázání na ekumenických bohoslužbách na hřbitově
(4.11.2012)**

Milí přátelé v Kristu, jelikož Vám, jakožto správným evangelíkům, ekumenické vzpomínky za zemřelé na hřbitově moc k srdci nepřirostly, předkládám Vám alespoň své letošní kázání z těchto ekumenických bohoslužeb.

Základ kázání: Římanům 8,31-39

³¹ *Co k tomu dodat? Je-li Bůh s námi, kdo proti nám?*

³² *On neušetřil svého vlastního Syna, ale za nás za všechny jej vydal; jak by nám spolu s ním nedaroval všechno?*

³³ *Kdo vznesе žalobu proti vyvoleným Božím? Vždyť Bůh ospravedlňuje!*

³⁴ *Kdo je odsoudí? Vždyť Kristus Ježíš, který zemřel a který byl vzkříšen, je na pravici Boží a přimlouvá se za nás!*

³⁵ *Kdo nás odloučí od lásky Kristovy? Snad soužení nebo úzkost, pronásledování nebo hlad, bída, nebezpečí nebo meč?*

³⁶ *Jak je psáno: "Denně jsme pro tebe vydáváni na smrt, jsme jako ovce určené na porážku."*

³⁷ *Ale v tom ve všem slavně vítězíme mocí toho, který si nás zamiloval.*

³⁸ *Jsem jist, že ani smrt ani život, ani andělé ani mocnosti, ani přítomnost ani budoucnost, ani žádná moc,*

³⁹ *ani výšiny ani hlubiny, ani co jiného v celém tvorstvu nedokáže nás odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu.*

Milí přátelé v Kristu,

právě hřbitov, místo kde jsou pochováni naši blízcí, nám připomíná, že lidský život nemá mnoho jistot. O co se vlastně můžeme v životě skutečně opřít? Snad o své zdraví, vlastní síly a schopnosti? Vždyť ty se s přibývajícími léty ztrácejí a odcházejí. Nebo snad přátelé a známí, nějaká ta sociální síť, kterou si člověk po celý život buduje? Dobře víme, jak se v takové síti snadno nadělají díry, které už kolikrát nikdo nedokáže zalátat. Stačí jedna malá hádka, jedno drobné nepochopení a tato síť může být do konce života potrhána.

Anebo snad výnosné zaměstnání a majetek? Můžeme se o takové věci opřít? Nacházíme v nich životní jistotu? Nejen že nenacházíme, ale na sklonku života už nám ani nepřinesou radost. To, za čím jsme se celý život honili, to, kvůli čemu jsme přicházeli o zdraví a duševní rovnováhu, se nakonec může ukázat jako prosté jakékoli hodnoty, jako bezvýznamné.

A tak to nakonec vypadá, že jedinou jistotou lidskou života je smrt. Vždyť to si i my křesťané, zvláště v krizových a vypjatých okamžicích, myslíme. Když pochováváme své milované, stejně jako když se připravujeme na svůj odchod ze života. Jedinou skutečnou jistotou je smrt...

Proto nám dnes Písmo znovu připomíná, že to není pravda. Ani ta smrt není jistá! Ani o ni se – díky Bohu! – nemůžeme a nesmíme opřít. Bůh ji skrze Ježíše Krista jed-

nou provždy znejistil. V Ježíšově smrti na kříži se sice zdálo, že smrt slaví své největší vítězství. Zdálo se, že se jí podařilo dostat do svých spárů Božího Syna. Ale my jsme si jisti, my věříme, že tomu nakonec bylo naopak. To Kristus právě svou smrtí a pak také vzkříšením připravil smrt o její definitivnost, o její sílu, o její moc nad člověkem a nad celým stvořením. Kristus tak vlastně vykonal soud nad smrtí. Právě v Ježíši Kristu Bůh odsoudil smrt k trestu smrti.

Apoštol Pavel nás tedy vyzývá: nehleďte, milí křesťané, ani na smrt jako na to, co má v životě člověka poslední slovo, jako na něco definitivního. Tou poslední jistotou křesťana je Boží láska ke každému z nás, jednou provždy potvrzená v životě, smrti a vzkříšení Ježíše Krista, našeho Pána. To je opora, která nás nikdy nezradí. O Boží lásku se můžeme opřít v jistotě, že nikdy a ničím nebude zničena, zahlazena. Boží láska je moc, kterou nemůže nikdo a nic, nikdy a nikde porazit.

Ale přesto: je někdy těžké spolehnout se na Boha tváří v tvář smrti, anebo tváří v tvář životu, který může stejně jako smrt někdy být děsivý a krutý. Proto když apoštol Pavel zmiňuje určité mocnosti a síly, které by snad měly možnost oloupit nás o lásku Kristovu, uvede nejprve smrt a život.

Smrt... Jen při vyslovení tohoto slova máme mnozí husí kůže. A čím jsme starší, tím více její řádění vnímáme a prožíváme. Ať už u televizních obrazovek, kdy pozorujeme například hrůzy hurikánu Sandy, nebo třeba tragický dopad přilévání metylalkoholu do lihovin v naší zemi. Děsivost smrti zakoušíme ve svých vlastních životech. Jsme nuceni se loučit s lidmi, které máme rádi. A to tak dlouho, dokud se druzí nepřijdou rozloučit s námi. Ze smrti tedy máme všichni svým způsobem strach. Děsí nás odchod z tohoto světa. Odchod našich milovaných, i odchod vlastní. I lid staré smlouvy se děsil smrti – sestoupení do šeuolu, do podsvětí. Smrt byla totiž ještě chápána jako oddělení od Boha: *Vrať se, Hospodine, braň mě, pro své milosrdenství mě zachraň! Mezi mrtvými tě nebude nic připomínat; což ti v podsvětí vzdá někdo chválu?* (Ž 6,5) Ale tento strach ze smrti, a ta úzkost může být přebita právě vírou v Boží lásku, která smrt jednou navždy porazila.

Proto apoštol Pavel vnímá smrt jinak: jakožto bránu k obecenství s Kristem. Jak říká na jednom místě:

V důvěře (v Boží lásku) chceme raději odejít z těla a být už doma u Pána. Proto nám také nadevše záleží na tom, abychom se mu líbili, ať už odcházíme domů nebo zůstáváme v cizině. (2K 5,6-9) Zde, kde žijeme ty naše životy - to je podle Pavla „cizina“! Domov – ten je u Pána. A do tohoto domova se vchází branou smrti, která díky Kristu už nemá moc si nás podržet ve svých spárech.

Smrt nás tedy nemůže oloupit o obecenství s Kristem. A když to nedokáže smrt, jak by to mohl dokázat život?! Ne vždycky je náš život procházka růžovou zahradou. To je pravda. Schytáváme facky zprava zleva, někdo už ve svém mládí, jinému vše vychází a třeba až na stará kolena zakusí hořkost vezdejšího žití. Život je někdy velmi těžký. A jsou chvíle, kdy si připadáme, jako bychom byli v pekle.

A přiznejme si poctivě, že si za to kolikrát můžeme sami, že za to může náš hřích. Ovšem i kdyby se v něm stalo všechno, co Pavel popsal v předchozích verších: i kdybychom zažili soužení a úzkost, pronásledování, hladomor a bídu, i kdybychom žili pořád v ohrožení života – neodloučí nás to od lásky Kristovy. Bůh nás nepřestává milovat, Bůh nás nenechává na holičkách – i když si to kolikrát myslíme, i když bychom si to kolikrát asi i zasloužili.

Vždyť jsou okamžiky, kdy skutečně máme pocit, jako by se od nás Bůh vzdálil, odtáhl se od nás, zavřel před naším trápením oči a zacpal si uši. Jsou okamžiky, kdybychom raději zemřeli, než žili dál. Ovšem to, jak v danou těžkou chvíli vnímáme nepřítomnost Boží – ještě neznamená, že se od nás skutečně vzdálil, že nás pustil k vodě a jsme mu lhostejní. Kristova láska se od nás nikdy a nikdy nevzdaluje. Je nám vždy nablízku. Ať se děje cokoli!

Tak jako Jób v největším trápení volá: *At' zanikne den, kdy jsem se zrodil, noc, kdy bylo řečeno: »Je počat muž.«* (Jb 3,3) Přišel o všechno a o všechny. Ale o Boží náklonnost nepřišel – přestože si to myslel. Ani když se Bohu pod nesnesitelnou tíhou života rouhal, Bohem opuštěn nebyl!

Milí přátelé v Kristu, sešli jsme se dnes proto, abychom vzpomínali a modlili se za ty nám drahé, kteří nás opustili. Sešli jsme se společně právě ve dnech dušičkového oktávu proto, abychom se znovu ujistili, že jedinou jistotou našeho života je Boží láska k nám, naplněná v Ježíši Kristu. Boží láska, kterou nemůže zničit ani život, ani smrt, ani cokoli jiného v celém tvorstvu. Boží láska, na základě které nás Bůh chce mít všechny ve své nejbližší blízkosti, at' žijeme, nebo umíráme. Amen.

Petr Kulík

Pozdrav br. Michaela Pfanna

(po jeho praxi v našem sboru)

Teprve před pár dny jsem se vrátil ze své praxe v Přerově a naskočil zpět do rychlého kolotoče pražského života a už vděčně vzpomínám na své tři týdny strávené u vás. Byl to pro mě výjimečný čas. Odpovědnost pro jednu neležela na mne, ale na Petrovi s Míšou a já se mohl soustředit na poznávání nových věcí, přemýšlení o nových zkušenostech a navazování nových vztahů s vámi ve sboru. S Kulíkovými i s vámi jsem vedl mnoho rozhovorů, v kterých jsem našel odpovědi na spoustu svých otázek, ale ještě více nových se mi jich v hlavě vyrojilo. Tak teď pro změnu promyslím je.

Velice si vážím toho, jak vřele jste mě přijali. Také jste mě mohli různě dusit, přezkušovat a „dávat Pražákovvi co proto“. Jsem rád, že jste mne místo toho pustili mezi sebe a já se u vás mohl cítit svobodně a uvolněně a rád se s vámi setkávat.

Zároveň si vážím toho, že jste mne zbytečně neopečovávali a nenosili na rukou, ale upřímně se mnou rozmlouvali, i když jsme třeba měli odlišné pohledy na svět nebo konkrétní otázky.

Chystám se být farářem, pracovat na sboru. Proto pro mě bylo povzbuzující na biblických hodinách, návštěvách, v rozhovorech i ostatních sborových událostech pozorovat, s jakou chutí a opravdovostí se snažíte promýšlet biblické slovo a porozumět mu a jak vám záleží

na věcech sboru a církve na všech možných úrovních.

Vidět takové odhodlání mi dodává naději, že jsem se rozhodl správně. Pěkně to vyvažuje všechny strachy spojené se současnou církevní situací a její budoucností. Živé společenství, které se spoléhá v první řadě na vedení pána Ježíše a neskládá ruce do klína, má větší sílu než všechny dočasné nástrahy.

To nespí! V tomto rozpoložení vede biblickou hodinu!

Znovu jsem si u vás připomněl, jak je důležité naslouchat a nechat se poučit od druhých. Je to přínosnější než se neustále snažit učit je. Z velkého množství toho, co jsem se u vás přijal, budu ještě dlouho čerpat. Děkuji vám za to, že jsem se u vás mohl cítit vítaným hostem. Buďte s Pánem Bohem. A nashledanou.

Michael Pfann

Modlitby za uzdravení minulosti

- napsala: Šárka Zaccalová;
- v chámě sv. Vavřince při ekumenických bohoslužbách 17.11.2012 přednesla Renata Stoklásková

Pane Bože, neseme na sobě mnohé jizvy. Jako jednotlivci, jako příslušníci církví, jako občané města a státu. Cítíme křivdy, které se nám dějí a které způsobujeme jiným a nechceme je odbýt zbožnou frází. Pomoc nám najít sílu k odpouštění, sílu neoplácet zlo a znovu a znovu pa-

matovat – odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům.

Vyznáváme Bože, že často se zbytečně obracíme do minulosti, jitríme staré rány a chceme soudit druhé, ač sami nejsme bez chyby. Vnímáme druhé tak, jací by měli být podle nás a nevidíme v nich Tvůj obraz, Tvoji jedinečnost. Nauč nás naslouchat trpělivě, vidět ne jen to, co máme před očima a podávat ruku potřebným.

Smiřuj Bože naše rodiny, naše manželství, naše vztahy se sousedy, s kolegy v práci a spoluobčany. Ať umíme nabízet smíření, neváháme dělat první krok a neseme tak znamení Kristovo. Ať je naše křesťanství patrné z naší mírnosti, trpělivosti a otevřenosti pro kohokoli z našich blízkých.

Potřebujeme jako církve odvahu k dialogu s nevěřícími, odvahu napravovat křivdy, kterých se církve dopustila. Ukazuj, jak my sami můžeme zvýšit důvěryhodnost církve jako živého společenství, které není bez chyby, ale má sílu k pokání a vyznání vin.

Rozlej svou milost, Pane, ať léčí rány ve společnosti, neporozumění mezi národy, mezi etniky, mezi generacemi. Uč nás nezatrpnout, nezlhositelně, ale vycházet vstříc a nabízet naše obdarování do služby potřebným. Uč nás nabízet naše prostory, naše prostředky a naše síly světu kolem nás, ať jsme solí a světlem světa teď i napořád. Amen.

Milí přátelé, tak opět **pomalů vstupujeme do adventního času**. K němu neodmyslitelně patří svit svíček na adventním věnci. Pokud si najdete čas a budete mít zájem, můžete si takový věnec sami (spíše asi: samy!) vyrobit.

Výroba adventních věnců se v našem kostele (v presbyterně) uskuteční **v sobotu 1.12.2012 od 15.00 hodin**. S sebou si přineste pouze: KORPUS, 4 SVÍČKY, 4 BODCE NA SVÍČKY, OZDOBY (mašle v barvě svíček, sušené ovoce, šišky, buráky, celou skořici atp.), ZELENÝ TENKÝ DRÁT – a samozřejmě také předvánoční náladu!

John Piper - Hlad po Bohu

(Zamyšlení nad knihou)

Naše duše nesmírně touží po Bohu. Toužíme po setkání s Ním ve svých modlitbách. Když se nám po Bohu nejvíc stýská, cítíme úzkost, samotu – chceme se k Bohu ještě více přiblížit, projevit mu svou vděčnost, úctu a lásku – tak se postíme. Nejdříve ale musíme zcela potlačit svou touhu po světských věcech. A to je pro nás sice těžké, ale odměnou je nám duševní setkání s Bohem.

Půstem se také bráníme proti každému zlu ve světě, které by nám chtělo v naší touze po Bohu zabránit. Tím, že si odpustíme nejen jídlo a pití, ale také vše to, co je pro náš život dobré – dokazujeme Bohu, že je nám přednější naše touha po něm. Půst neznamena vzdát se něčeho zlého, ale dobrého. A Bůh zná naše srdce a ví, zda půst myslíme upřímně, a také ví, jestli jej dokážeme. Tuto zkoušku dal i Abrahámovi, když měl obětovat syna Izáka, i když věděl, jak dopadne. Bůh chce, abychom si uvědomili naši opravdovou lásku k němu, a také jaké touhy nás skutečně ovládají. Tím, že se vzdáváme jídla a pití, které Bůh stvořil pro nás, dochází k poznání, čemu se podobá Syn Boží, když říká: „Já jsem chléb života.“ (J 6,35); „Kdo věří ve mně, nebude nikdy žíznit.“ (J 6,35). Bůh chce, abychom k němu obraceli svou pozornost a obdiv, dokazovali svou víru v Krista. Koloským 1, 16 - „Všechno je stvořeno skrze Krista a pro Krista.“ I půst byl stvořen k oslavě Krista. Jídlo a půst je v srdci člověka bohoslužbou. Obojí velebí Krista. Jenom si musíme dát pozor, abychom se nezačali pyšnit silou vlastní vůle.

Do nebe nevede cesta široká a pohodlná, ale ta úzká a namáhavá posetá překážkami. A na této cestě je třeba vést vnější i vnitřní boj a jednou tou zbraní je PŮST. A ať si zvolíme jakýkoli jednoduchý půst – vždy si před ním řekneme: „Bože, velice po tobě toužím.“

Co bychom měli o půstu vědět?

Půst je touha po Bohu. Pán Ježíš řekl apoštolům, že pokud je ženich na svatbě – nemohou hosté truchlit. Bůh jako manžel izraelského lidu byl mezi nimi. Pak ale Pán Ježíš řekl: „Přijdou však dny, kdy od nich bude ženich vzat, potom se budou postit.“ K jaké době odkazoval? Připomínal dobu, kdy se po své smrti vrátí ke svému Otci na nebesích. Ta doba – to je nyní naše současnost. Ale Ježíš nám dal po dobu své nepřítomnosti Ducha svatého, a jeho prostřednictvím je Pán Ježíš stále s námi (Sk16,7; 2 K 3,17). „Duch je tím Pánem, kde je Duch Páně, tam je svoboda.“ Prostřednictvím Ducha sv. také Ježíš řekl: „Nenechám vás osiřelé, přijdu k vám.“ (J 14,18)

Ale zatím se trápíme, že Ježíšova přítomnost zde není tak úplná a blízká, a proto po něm hladovíme. A to je důvod, proč se postíme.

Boží Království je mezi námi. Ženichův Duch shromažďuje a očisťuje pro Krista nevěstu. Toto je Kristovo evangelium.

Ale Pán Ježíš také říká, že nové víno nemůže být nalito do starých měchů. Něco se musí změnit. Nové víno si žádá nový půst. Protože starý půst nevycházel z úžasné pravdy, že Mesiáš už přišel. To vše bylo záležitostí budoucnosti. Ale ženich – Pán Ježíš – už přišel. Boží Království je mezi námi. Ale není úplně dovršeno. V celé

své moci a kráse Pán Ježíš teprve přijde. A my víme, že pak bude navždy s námi na Zemi v Božím Království. Nejdůležitější pro nás křesťany je to, že naše naděje vyrůstá z vítězství Boha nad hříchem, smrtí, peklem, spočívá na celém díle, které Pán Ježíš vykonal.

NOVÝ KŘESŤANSKÝ PŮST je hladem po Bohu. Je půstem VÍRY. Půstem dáváme také najevo, že se dovedeme upřímně radovat z Boží lásky. Půstem vzdáváme čest Bohu, prožíváme jej jako dar od Boha, jehož cílem je poznání a zakoušení Boha.

Pán Ježíš na poušti (40 dní) byl sváděn Satanem, ale právě s pomocí půstu obstál. Kdyby se Satanovi podařilo svést Ježíše z cesty pokorné poslušnosti a oběti – nebylo by žádné spásy. Byli bychom dál hříšní a bez naděje. Za svou spásu děkujeme Ježíšově vytrvalosti.

Mezi Ježíšovým půstem na poušti (40 dní) a lidem Izraele na poušti (40 let) je jistá podobnost. Nejde o náhodu. Bůh nás učí, že starozákonné obrazy jsou nahrazeny novozákonní realitou. Bůh říká, že čas naplnění je blízko. Slib, který dal Mojžíšovi, se stává skutečností. Bůh se připravuje na to, že s pomocí svého Syna Ježíše vyvede svůj lid – NOVÝ IZRAEL – z otroctví hříchu do zaslíbené země odpuštění, spravedlnosti a věčného života. Půstem tak Bohu dokazujeme, že naše srdce je u Něj a nikoli ve světě. Boží lid je často povolán k půstu, aby méně spoléhal na jídlo a více spoléhal na Boha.

Matouš 4,4 – „Nejenom chlebem je člověk živ, ale každým slovem, které vychází z Božích úst.“

Hladovíme po Bohu a svým půstem se tiše modlíme: „Otče, bez tebe zahynu, pospěš mi na pomoc.“

Jak se postit?

Ježíš v Mt 6,16 varuje – abychom nebyli jako pokrytci, abychom se netvářili ztrápeně, nezanedbávali svůj vzhled a neukazovali lidem, že se postíme. Ježíš varuje: „Amen, pravím vám, už mají svou odměnu.“ My se postíme pro Boha. Půstem vyjadřujeme naši touhu po Kristově příchodu. A Pán Ježíš přijde až se všude bude kázat evangelium všem národům.

Půst je v Novém Zákoně spojován se dvěma věcmi. S modlitbou (L 2,37; Mt 6,6-18) a s evangelizací světa.

M A R A N A T H A, přijď Pane Ježíši!

Dagmar Sottnerová

Zápis z jednání staršovstva dne 13. 11. 2012

Přítomni: br. farář Petr Kulík, br. Došek, Elšík
sestry: Zaccpalová, Stoklásková, Čermáková

Omluveni: br. Dvorský, Skalický, sestra Jehlářová
Zamyšlení – Koloským 3. kap. verš 12-17 (br. Michael Pfann)

Přečten zápis z minulé schůze staršovstva.

O h l é d n u t í z p ě t – zpráva br. faráře

- 12. – 14. 10. se konala Víkendovka (sejití konfirmandů a mládeže). Setkání pod vedením bratra faráře Kulíka bylo zdařilé

- 19.10. se uskutečnila modlitební chvíle přerovských duchovních. Tentokrát u Adventistů. Mají zájem o prohlubování ekumeny.

- 20.10. – 14.11. byl v našem sboru na praxi br. Michael Pfann, student evangelické theologické fakulty. Podílel se po tuto dobu na biblických hodinách, schůzkách mládeže, kázal a vykonal s br. farářem 6 návštěv. Praxe bratra Pfanna byla přínosem jak pro něj, tak pro přerovský sbor (vzájemná výměna poznatků).

- 21.10. br. farář Kulík kázal v Javorníku, v Přerově sloužil br. farář Janošík

- 3.11. Konvent MSS ČCE v Přerově

- 4.11. se konala Ekumenická vzpomínka na zemřelé na přerovském hřbitově. Pobožností sloužil br. farář Kulík.

V ý h l e d

- zbývá provést ještě dvojí vyúčtování. Daru Jeronymovy jednoty a daru Města Přerova
- 16.11. je naplánovaná revize topení na faře. Vytopění fary nebylo dostačující. Vzniklé problémy byly řešeny přidáním ještě jedné expanzní nádrže
- uskutečnilo se vymalování sborového sálu. Za to patří dík br. Skalickému.
- 17.11. se setkají věřící všech církví na Ekumenických modlitbách za stát (chrám Sv. Vavřince 9.00 hodin)
- 17.11. se bude konat v našem sboru seniorátní porada mládeže
- 1.12. zhotovování adventních věnců – presbytera 15.00 hodin
- 5.12. je bratr farář Kulík pozván na adventní večer do Hodslavic

- do 15. 12. musíme odevzdat SV podklady pro volbu nového faráře. Tyto podklady musí být zaslány ke shlednutí i br. faráři Janošikovi. Materiály se posílají Seniorátnímu výboru v el. podobě – mimo dohody. Ta se posílá podepsaná poštou.
- 16. 12. bude v prostorách našeho kostela koncert Entuziastů (18.00 hodin)
- Na 23.12. je plánovaná Dětská vánoční slavnost
- 25.12. bohoslužby v kostele s vysluhováním Večeře Páně
- 30.12. bohoslužby v sále (káže sestra farářka Pavlína Lukášová)
- 31.12. Silvestr v kostele
- 1.1. 2013 bohoslužby s Večeří Páně

NOC KOSTELŮ je plánovaná na 24.5.2013. Program, který náš sbor zajistí musí být sestaven do konce ledna 2013.

Na konci února bude bratr farář čerpat dovolenou.

Stěhování farářských rodin proběhne v měsíci červenci 2013.

Dále se staršovstvo zabýválo zpracováním materiálů na synod. Tyto materiály se týkají budoucího financování církve.

Schůze byla ukončena modlitbou bratra kurátora a společnou modlitbou Páně ve 21.30 hodin.

Zapsala: Dagmar Čermáková

Milí přátelé v Kristu, I PŘESTO, ŽE JSME JIŽ DOKONČILI REKONSTRUKCI STŘECHY NAŠEHO KOSTELA, NADÁLE MŮŽEME / MUSÍME PŘÍSPÍVAT, ABYCHOM MOHLI SPLÁCET PŮJČKY S REKONSTRUKCÍ SPOJENÉ. Své finanční příspěvky můžete dávat s. pokladnici **Evě Jehlářové**, anebo můžete přispívat přímo na sborový účet **1882017369/0800**. Variabilní symbol: **2012**.

Sborový program: listopad 2012 – leden 2013

Út	27.11.	6.30 h	Ranní modlitební setkání
		9.00 h	Setkání maminek
		15.00 h	Kroužek sester
		17.30 h	Biblická hodina
St	28.11.	18.00 h	Zkouška ADD Gospel

Pá	30.10.	9.30 h	Ekum. setkání přerovských pastorů
		17.30 h	Modlitební setkání
So	1.12.	15.00 h	Výroba adventních věnců
Ne	2.12.	10.00 h	Bohoslužby v Přerově + VP
			<i>1. adventní neděle</i>
Út	4.12.	6.30 h	Ranní modlitební setkání
		15.00 h	Kroužek sester
		17.30 h	Biblická hodina
		19.00 h	Staršovstvo
St	5.12.	18.00 h	Zkouška ADD Gospel
Pá	7.12.	16.15 h	Mládež
		17.30 h	Modlitební setkání
Ne	9.12.	10.00 h	Bohoslužby v Přerově
			<i>2. adventní neděle</i>
Po	10.12.	9.00 h	<i>Pastorálka v Hodslavicích</i>
Út	11.12.	6.30 h	Ranní modlitební setkání
		9.00 h	Setkání maminek
		15.00 h	Kroužek sester
		17.30 h	Biblická hodina
St	12.12.	18.00 h	Zkouška ADD Gospel
		17.30 h	br.f. Kulík slouží v Hodslavicích
			na adventním večeru
Pá	14.12.	17.30 h	Modlitební setkání
Ne	16.12.	10.00 h	Bohoslužby v Přerově + posezení
			<i>3. adventní neděle</i>
		18.00 h	Adventní koncert: Entuziasté
Út	18.12.	6.30 h	Ranní modlitební setkání
		15.00 h	Kroužek sester
		17.30 h	Biblická hodina
St	19.12.	16.15 h	Mládež
		18.00 h	Zkouška ADD Gospel
Pá	21.12.	17.30 h	Modlitební setkání
Ne	23.12.	10.00 h	Bohoslužby v Přerově
			<i>4. adventní neděle</i>
			DĚTSKÁ VÁNOČNÍ SLAVNOST
		13.30 h	Bohoslužby v Tovačově
Út	25.12.	10.00 h	Bohoslužby v Přerově + VP
			<i>Slavnost Narození Páně</i>
Ne	30.12.	10.00 h	Bohoslužby v Přerově - P. Lukášová
			<i>br.f. Kulík slouží v Hranicích</i>
Po	31.12.	16.00 h	Silvestr v kostele
Út	1.1.	9.00 h	Bohoslužby v Přerově + VP
			<i>Nový rok</i>
Ne	6.1.	10.00 h	Bohoslužby v Přerově

Adresa: Farní sbor ČCE v Přerově, Č. Drahlovského 1, 750 02 Přerov; **Telefon:** 604 708 768; **E-mail:** cce.prerov@gmail.com; **www:** cceprerov.estranky.cz
Číslo účtu: 1882017369/0800

